

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 201: Và Ngay Đây Có Thể Thấy Được Cảnh Giới Cao Tột Của Tịnh Độ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 014)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Và ngay đây có thể thấy được cảnh giới cao tột của Tịnh Độ】

Thật sự là quá cao minh! Cao ở chỗ nào? Cao ở chỗ nó “tức tướng ly tướng” (ngay nơi tướng mà lìa tướng). Mấu chốt chính là nằm ở chữ “cao” này, chúng ta có thể nhận ra cái cao của nó hay không? Chúng ta nhìn không ra, chúng ta nhìn quá cạn cợt, chưa nhìn sâu vào bên trong. Phải nhìn sâu vào bên trong mới biết được pháp môn này thật sự cao minh!

Trong kinh này (Kinh Kim Cang), Đức Thế Tôn nói “bất trụ lục trần” (không trụ vào sáu trần), mục đích là ở đâu? Là để đoạn tham, sân, si. Phía trước đã nói qua, Phật dạy quý vị đừng chấp trước, đừng phân biệt sáu trần, chính là để đoạn trừ tham, sân, si.

Tịnh Tông dạy quý vị cái gì cũng chấp trước (chấp trì danh hiệu, quán tưởng y báo trang nghiêm), mục đích là ở đâu? Cũng là để đoạn tham, sân, si. Điều này mới thực là cao minh! Thế gian này của chúng ta chấp trước vào trần tướng, đặc biệt là những vật chất hiếm có, vật càng hiếm thì càng quý! Vàng ròng hiếm có, nên ai nấy đều quý trọng vô cùng, dùng vàng làm thành trang sức đeo lên người, cảm thấy rất đẹp, lòng tham không biết chán, khởi lên tâm tham lam!

Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, vàng ròng dùng để làm đất, là vật liệu để trải đường đi. Cái thứ dùng để trải đường mà quý vị đem treo lên người thì có gì là đẹp đâu! Thế giới Tây Phương dùng phương pháp này để đoạn tâm tham của quý vị, dạy quý vị không cần phải tham nữa. Vì sao? Vì nó có quá nhiều, quá sức nhiều rồi, chẳng có gì lạ lẫm cả, còn tham làm gì nữa?

Đá quý ở cõi này của chúng ta thì lại càng danh giá, càng quý báu hơn. Còn thất bảo, đá quý của người ta (Thế giới Cực Lạc) dùng để làm gì? Là vật liệu kiến trúc, dùng để xây nhà. Vật chất ở thế giới Tây Phương, món nào cũng quá sức sung túc, phong phú, chẳng ai thêm lấy. Vàng bạc, bảy báu ở bên đó cũng giống như đất bùn, cát sỏi ở đây vậy, không ai cần đến!

Bất luận là thứ gì cũng đều vô cùng đầy đủ, phong phú viên mãn. Cho nên khi ở trong cảnh giới đó, bất kỳ niệm tham nào cũng không thể khởi lên được. Niệm tham đã không còn, thì sân hận đương nhiên cũng dứt sạch. Tâm sân hận từ đâu mà ra? Do tham không được mới sinh ra sân hận, tham được rồi thì hoan hỷ, làm sao mà sinh sân hận cho được? Cho nên tâm sân hận cũng không còn, ngu si cũng chẳng có, mọi thứ đều rõ ràng, mọi thứ đều thấu suốt.

Vì vậy, thế giới Tây Phương Cực Lạc dùng lục trần để dạy quý vị đoạn tham, sân, si. Đức Phật ở nơi này (cõi Ta Bà) dạy quý vị lìa ngũ dục lục trần để đoạn tham, sân, si. Mục đích chẳng phải là giống nhau hay sao? Phương pháp của Cực Lạc quả thật là cao minh, thực sự vô cùng cao minh! Thọ dụng tất cả mọi thứ mà không khởi tâm tham, sân, si. Tham, sân, si, mạn, cho đến tất cả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thấy đều không còn.

Môi trường tu hành thù thắng này, trong mười phương tất cả cõi nước chư Phật đều không có. Cho nên, chư Phật mới tán thán A Di Đà Phật là: “*Quang trung cực tôn, Phật trung chi vương*” (Bậc cực tôn trong ánh sáng, Vua trong các vị Phật), tán thán Phật A Di Đà đến cùng cực. Đến đây mới thấy được cảnh giới cao tột của Tịnh Độ, sự cao minh là nằm ở chỗ này.

Người thế gian chúng ta thật sự là vô cùng ngu si, đối với chân tướng sự thật hoàn toàn chẳng liễu giải, cứ “hoạn đắc hoạn thất” (lo được lo mất). Cái chưa có được thì ngày ngày vọng tưởng, truy cầu, chờ đợi; cái có được rồi thì lại sợ mất đi. Cái tâm đó thật là khổ sở nhọc nhằn, cứ lo được lo mất. Thực tế thì sao? Chẳng đạt được thứ gì cả, chỉ là một trường mộng huyễn mà thôi, xác thực là một món cũng không mang theo được.

Đừng nói là đời người ngắn ngủi mấy mươi năm, quý vị cho rằng trong mấy mươi năm đó “tôi đã đạt được”, đó là vọng tưởng của quý vị. Kỳ thực, ngay cả viên đá quý đang đeo trên ngón tay kia, quý vị cũng chẳng đạt được! Hiểu được như vậy thì quý vị mới là người thông minh, quý vị thật sự giác ngộ rồi. Vì sao vậy? Đến cái thân này còn chẳng đạt được, huống hồ là vật ngoài thân!

Hiện nay khoa học phát triển, ai ai cũng biết, quý vị từ khi bước vào giảng đường này, trải qua hai tiếng đồng hồ, đến lúc quý vị rời đi, thì cái “quý vị” lúc rời đi tuyệt đối không phải là cái “quý vị” lúc bước vào cửa. Không giống nhau! Quý vị vẫn tưởng rằng lúc vào là thân thể này, lúc ra vẫn là thân thể này, đó là quý vị mê hoặc điên đảo, chưa nhìn rõ chân tướng.

Cái “ta” lúc đi vào so với lúc đi ra, bên trong không biết đã có bao nhiêu sự thay đổi, tế bào trao đổi chất đã thay thế rất nhiều rồi, đâu phải là như cũ nữa! Điều này chứng minh rằng, ngay cả cái thân của quý vị còn “bất khả đắc” (không thể có được), huống hồ là vật ngoài thân. Đây mới là thực sự thấu hiểu “nhất thiết pháp bất khả đắc” (tất cả các pháp đều không thể đạt được), lời Phật nói với chúng ta là lời chân thật.

Chính vì tất cả các pháp đều không thể đạt được, nên Phật mới dạy quý vị đừng tham luyến, đừng phân biệt, đừng chấp trước.